En partidannelse som vores, som i sin politiske tænkning ikke er stationær, men fremadrettet, som erkender at nye problemstillinger, nye samfundsforhold kræver nye løsninger, kan heller ikke i sit organisatoriske arbejde være stillestående, men må hele tiden ændre sine agitations- og arbejdsmåder.
Denne konstatering, som er sammenhængende med vores politiske grundholdning og strategi har sammen med en konstatering af en række problemstillinger været baggrunden for den organisatoriske debat "En socialdemokratisk fremtid"
Det har været en debat som er nået langt ud i medlemskredsen. En række debatgrupper har deltaget på en måde så debatten er blevet konkluderet på et besvarelsesskema.
Udover disse "formelle" grupper har "En socialdemokratisk fremtid" været genstand for debat på mange forskellige niveauer og blandt mange medlemmer i partiet i det sidste halve år.
Vi er nu nået til en milepæl i denne debat, idet resultaterne af de mange timers debat over hele landet er blevet sammenskrevet i den rapport som de delegerede har fået udleveret.
En milepæl hvor de erfaringer som den enkelte grupper har haft om partiarbejdet bliver spredt i hele partiet.
Denne erfaringsudveksling er et vigtigt led i den samlede proces fra oplevelse/erfaring til handling, idet det næste led vil være omsætningen til konkrete handlinger i den
enkelte partiforening, til forslag om ændringer i partiorganisationens agitation og arbejdsmåder.
Disse forslag tager selvfølgelig sigte på ændringsforslag til partiets love på den ordinære kongres i 1984-, men også - og det er måske det vigtigste - på ændringer i den måde partiarbejdet udføres i den enkelte forening, fællesvirksomhed, kreds- eller amtsorganisation.
Erfaringerne må stilles i forhold til oplevelsen af det daglige partiarbejde, og der må foretages konkrete handlinger, som sikre en for det enkelte medlem givtig og indholdsrig oplevelse af arbejdet.
Hvad er det så for erfaringer som denne rapport beskriver at deltagerne i debatten har om en socialdemokratisk fremtid.
Som udgangspunkt for en beskrivelse af dette

vil jeg anvende 4- gennemgående nøgleord fra
debatten
- medlemmet
-familien
-indflydelse
-arbejderbevægeisen
Debatoplægget starter med at konstaterer at "det begynder mig dig selv" - med det enkelte medlem. Bag denne formulering ligger der en holdning om at det er det enkelte medlem/ menneskes oplevelse af partiet som var til bedat.
Dette har da også været udgangspunktet for debatten i næsten alle debatgrupper, hvilket kommer til udtryk i de holdninger besvarelserne indeholder.
Det er tydeligt at det enkelte medlem ønsk
Det er tydeligt at det enkelte medlem ønsker at blive brugt - ønsker at præge partiarbejdet med sine holdninger, erfaringer og viden. Ønsker at medvirke til at formulerer de rammer som sikre at flest mulige får lejlighed til at deltage.
Dette viser at det ikke er nok at vi er mange medlemmer, men at disse skal tilbydes aktiviteter, inden for de problemfelter som præger deres hverdag.
I den forbindelse går det igen at det poli- tiske/organisatoriske arbejde skal foregå så tæt på det enkelte medlem som muligt, dog således at de organisatoriske grænser ikke virker hæmmende på aktivitetsniveauet.
Der har således været et udtalt ønske om at aktiviteterne skal gennemføre via den enkelte partiforening, og ikke, eller mindst muligt, via overliggende organisationsled.
På spørgsmålet om hvordan vi bliver flere svarer mange at kun ved at de nuværende medlemmer oplever en værdi af deres medlemsskab - en glæde og begejstring for deres kontakt med partiet og andre med samme livsanskuelse.
Dette fællesskab ønskes af mange besvarelser udstrækt til udover det enkelte medlem, også at gælde familien.
Det ønskes at der afholdes aktiviteter som i sin form og, indhold tager sigte på at hele familien bliver involveret.
Dette ønske viser at partiarbejdet ikke kun er aktiviteter som har til formål at ændre samfunds- og arbejdslivet, mener en livsform, at den demokratiske socialisme er en del af den måde man lever livet på.
Hvis aktiviteternes indhold ikke muliggør

deltagelse af hele familien pejes der på at der f.eks. igennem DUI kan søges iværksat meningsfuldte aktiviteter for børnene.
Deltagelsen i partiforeningsarbejdet har udover deltagelsen i fællesskabet selvfølgelig også et politisk indhold, nemlig ønsket om med sine holdninger at præge beslutningsprocesserne.
Mange debatdeltagere oplever at der er en dyb kløft mellem medlemmerne og partiorganisationen på den ene side og de folkevalgte politikere på den anden side, hvad angår det enkelte medlems indflydelse på f.eks. de politiske beslutninger, og det opleves mest udtalt i forbindelse med kommunalbestyrelsesarbejdet, hvor mange medlemmer er af den opfattelse at kommunalbestyrelsesmedlemmerne ikke opfatter de af organisationen vedtagne politiske beslutninger som værende bindende, f.eks. det lokalt vedtagne kommunalpolitiske program.
Denne problemstilling er det en meget vigtig opgave for partiets tillidsrepræsentanter - både de organisatoriske og de politiske - at bearbejde, da denne negative oplevelse er en hindring for en styrkelse af partiarbejdet.
Det er et udtalt ønske om at der nedsættes udvalg, hvis formål skulle være at bearbejde politiske spørgsmål/emner, og hvor det enkelte medlem kan blive involveret for der igennem at kunne påvirke partiets politiske arbejde i kommunalbestyrelserne, amtsrådene og i folketinget.
Også i forbindelse med det organisatoriske arbejde - de beslutninger der træffes i par
partiforeningen ønsker medlemmerne i højere grad at blive inddraget.
Dette engagement af medlemmerne i beslutningsprocesserne overalt i partiet er en af forudsætningerne for vores politiske evne til at ændre samfundsforholdene.
En anden forudsætning for vores politiske gennemslagskraft og dermed muligheder for at opnå resultater, er et tæt og bevist politisk og organisatorisk samarbejde med den øvrige del af den socialdemokratiske arbejderbevægelse, både centralt og lokalt.
Det opleves af mange debatdeltagere som om der i det lokale faglige arbejde ligger en mangel markering af den socialdemokratiske politik, og at der i partiarbejdet mangler det faglige islæt.
Det foreslåes at der arbejdes for en øget politisering og effektivisering af samarbejdet. En forudsætning for dette er at partifæller gåt aktivt ind i det faglige arbejde, aktivt deltager i debatten på arbejdspladsen og i fagforeningen.

En anden forudsætning er at de faglige tillidsrepræsentanter aktivt deltager i beslutningsprocesserne i partiorganisationen.
Dette var blot nogle af de gennemgående synspunkter som der er blevet givet udtryk for i debatten. Disse samt de øvrige synspunkter skal nu bearbejdes af den enkelte partiforenings medlemmer.
Det må være en vigtig opgave for foreningsbestyrelserne at sikre sine medlemmmer mulighed for at deltage i denne bearbejdning.
Denne bearbejdning må tage sigte på at ændre det daglige partiarbejde, så det i højere grad opfylder de behov/forventninger som medlemmerne har til deres medlemsskab af partiet.
De regler/love som foreningerne af partiets kongres har fået som arbejdsrammer, er sådan udformet at de giver mulighed for umiddelbart at ændre en række forhold, medens andre forhold kræver udarbejdelse af konkrete ændringsforslag til kongressen i 1984.
Der ligger altså en spændende og fremadrettet opgave for partiforeningerne i den kommende periode.
God arbejdslyst.
Det kan formuleres så stærkt, at skal denne bevægelse overleve, må de politiske reformer indeholde solide og varige løsninger på de grundlæggende ungdomsproblemer.
I modsat fald forlader endnu flere unge dette parti, end
det skete ved sidste valg.
Der skal stærkere alternativer til at modsvare Schlüters ungdomspolitik - eller mangel på samme. Og i disse alternativer skal der også tillades opgør med tidligere manglende indsats som regeringsparti, og med de fejlgreb, der er begået. Jeg tænker her særligt på det såkaldte "Sultecirkulære", der straks må fjernes i den sociale genopretning.
For at understrege, hvor helt nødvendige en række reformer på ungdomsområdet er, må problemernes omfang ses direkte i øjnene.
Der er unge i dag - op i 20‘erne, der aldrig har haft en arbejdsplads.
Der er unge i dag-, der ikke automatisk er solidarisk med samfundet, fordi deres eneste kontakt med fællesskabet er bistandskontoret.
Der er unge i massevis, der ikke vil undervises, fordi uddannelserne ikke svarer til os

og vores fremtid.
Har arbejderbevægelsen fattet, at dette ikke blot er krav - det ikke kun er flere bevillinger, det handler om selve fremtiden og det demokratiske grundlag for vores samfund.
Det er stærkt, at vi i fællesskab bakker op om ungdomsgarantien i arbejderbevægelsen. Dette flagskib kan sikre garantien for kompetancegivende ungdomsuddannelser og garantere en plads på arbejdsmarkedet.
Men holder ambitionsniveauet?
Vil vi forsøge med EFG på social- og sundhedsuddannelserne ? Kan det tværfaglige basisår blive virkelig tværfagligt ? Holder løftet om, at 20.000 praktikpladssøgende her i september kan sikres deres 2-dels uddannelse ? Står vi sammen - og er vi enige?
Problemernes omfang kræver, at I er enige med DSU i også ungdomsgarantiens enkeltelement.
I DSU anerkender vi de forsøg, som Socialdemokratiet har gjort for at redde den hidtidige indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. På et enkelt område kunne regeringen trækkes i forlig; forliget om kommunernes pligt til at afsætte kroner til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden
Dette forlig har Bertel Haarder nu brudt.gennem de betingelser han har stillet til de faglige udvalg, der skulle fastlægge retningslinjerne for EFG-uddanneIserne på social og sundhedsområdet. Vi har herefter lært, at Socialdemokratiet ikke kan lave en aftale med Bertel Haarder, der holder. Og ej heller ikke med hans parti - Venstre - der nu vil bryde folkeskoleforliget - og indføre adgangseksamen til 3. klasse.
Denne regering lyver, når den åbner munden. I den pjece, der forklarer finanslovsforslaget skrives direkte:
"Det er alligevel lykkedes inden for disse faldende bevillinger at skaffe plads til alle tilmeldte til ungdomsuddannelserne".
Kendsgerningerne er, at 10.000 ansøgere til EFG's basisår med start 1. august 1983 er afvist. Heller ikke ungdommen kan indgå aftaler med en regering, der propaganderer så løgnagtigt.
Derimod kan Socialdemokratiet lave et forlig med ungdommen i fremtiden!
De kendsgerninger, som er nævnt, i - også denne - regerings ungdomsudvalg, resulterer i en sønderlemmende kritik af - også de tidligere regeringers ung-

domspolitik. Dette kan kun Socialdemokratiet rette!
Socialdemokratiet må tage fat på gymnasiet, og ændre det, således det kan samordnes med de øvrige ungdomsuddannelser. Der må udvikles EFG-uddannelser i alle områder på arbejdsmarkedet; praktikpladser skal lovsikres, og en positiv særbehandling af unge på arbejdsmarkedet må garanteres.
Fordelingspolitikken, må også omfatte unge, hvilket indebærer afgørende reformer af uddannelsesstøtten. Det reelle ungdomsboligbehov kan og skal dækkes; og vi må kræve en reel andel i dette samfunds beslutninger - når det omfatter os, og når det gælder fremtiden.

Dette gælder Socialdemokratiets troværdighed - som ungdommens parti! Socialdemokratiet bør være det parti, der som den eneste også varetager interesserne' for de unge på bistandskontorerne; og tvinger de velstillede, stærke og pæne unge til solidaritet med deres tidligere klassekammerater.

DSU står bag et Socialdemokrati, der tager sit udgangspunkt alvorligt, og som er parat til at slås for ungdommens problemer.
Vi har kræfterne!